

Majevski slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto \$4.00
Za pol leta \$2.50

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The Largest Slovenian Daily
in the United States
Issued Every Day Except Sunday
and Legal Holidays
75,000 Readers

TELEFON: 2876 CORTLANDT.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N.Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: 4687 CORTLANDT

NO. 294. — ŠTEV. 294.

NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 16, 1919. — TOREK, 16. DECEMBRA, 1919.

VOLUME XXVII. — LETNIK XXVI

UČINKOVANJE VOJNE NA PRISELJEVANJE

NENORMALNO VELIKO ŠTEVILA PRISELJENCEV GRE PREKO KANADSKIH IN MEHIŠKIH MEJA ZDRUŽENIH DRŽAV.
STATISTIKA PRISELJEVANJA.

Evropska vojna ni imela za posledico nika neke izprenembe v slovenu, ki ga je uživalo mesto New York kot glavno pristanišče mnogo v Združene države za priseljence iz vseh dežel.

New York stoji še vedno pred ostalimi ameriškimi pristanišči v tem oziru in edino pristanišče, ki se more meriti z njim glede števila priseljencev, je San Francisco in še to pristanišče zaostaja daleč za New Yorkom. V Bostonu je naprimer znašalo število priseljencev, ki so se izkrali v fiskalnem letu, končajočem se dne 1. julija 1919, povprečno malo več kot en človek na dan. V New Yorku pa se je v istem času izkralo 27,000 ljudi.

Vojna pa je napravila eno razliko — namreč nenormalno veliko število priseljencev, ki prihajajo v Združene države iz Canada in Mehiki in ki odhajajo iz Združenih držav in Mehiki.

Neurejene razmere v Mehiki so imele za posledico, da se je priselilo v Združene države 18,000 oseb. Gibanje prebivalstva preko kanadske meje je imelo svoj vzrok v povpraševanju, da je odšlo veliko število Amerikanov v Canada pod uplivom višjih plač. Pozneje, ko so stopile Združene države v vojno, je prišlo sem veliko število Kanadov, ki so vsi našli dela v naših municipijskih in sličnih tovarnah.

Dosedaj je prihajal tok priseljevanja iz tujih dežel skoraj izključno v Združene države. Od kar pa je izbruhnila vojna, se je tok obrnil v drugo smer in že bi ne bilo opaziti povečanja prebivalstva, prihajajočega iz Mehiki, bi bilo število prihajajočih v odhajajočih inozemci skoraj isto, — kar se ni še nikdar preje dogodilo v zgodovini priseljevanja v to deželo. Tekom leta 1919 je prišlo v to deželo iz Italije le 2000 priseljencev in skoro vsi ti se so izkrali v New Yorku. Leta 1913 je znašalo število Italjanov, ki so prišli v to deželo, 231,000, leta 1914 pa 250,000. Število Italjanov, ki se so vrnili domov leta 1919, je znašalo 36,000 oseb, — torej sedemnajstkrat več kot pa jih je prišlo semkaj.

Vsakdo, ki je hodil po mestu New Yorku v zadnjem času ter bil pri tem svoje ofici, je gotovo opazil preečljive izprenembe v prebivalstvu različnih okrajev. Pozdravljam ga napisu kot jih moge reči ne nikdar preje videl, naprimer: — "Porto Rico krojač", "Hercegovina Hotel", "Venezuela prodajalca", "Hrvatski ticket office" in tako naprej. Tekom zadnjih treh let je bilo opaziti veliko povečanje števila prebivalcev v španski govorečih okrajih. Pri seljevanje v Združene države iz Spanske je znašalo tekom preteklega leta 750 oseb, iz Kubе 4500, iz špansko-ameriških dežel 5500, iz Zapadne Indije izven Kubе 3000 in iz vseh ostalih španskih govorečih dežel 20,000. Zelo veliko število teh novih priseljencev se je nastanjilo v mestu New Yorku.

Skoro vsi oni, ki govorijo španski jezik, predstavljajo tukaj špansko kolonijo, čeprav prihaja več ter priseljencev iz španskih južnoameriških republik, kot pa iz Španske same. Slovenski priseljeni so našli in najdejo še selaj svoje domovje in delo ob desetih Ave., severno od 23. ceste ter južno od 59. ceste. Skoro vti ti najdejo dela kot pristaniški delavci. Ti niso nikaki novodošleci v Združene države, temveč predstavljajo del velikega vala, ki se je obrnil proti tej deželi iz vseh slovenskih dežel pred nekako desetimi leti ter se naprej, dokler ga ni nahitro ustavila svetovna vojna.

Tekom treh let pred pričetkom svetovne vojne je prišlo v to deželo 30,000 priseljencev iz Češke, 103,000 iz Hrvatske in Slavonije, 13,000 iz Dalmacije, Bosne in Hercegovine, 161,000 iz Rusije (nekajtveč ruske Žide), in 230,000 iz Poljske.

Veliko število teh novih priseljencev se je nastanilo v mestu New Yorku. Ostali so odšli proti zapadu ter našli dela predvsem v rovih Pensylvanijske, Illinoisa in Ohija.

Številni zadnji imenovanii se vračajo sedaj, ob koncu vojne, domov, a oni, ki so se nastanili v New Yorku, ki spoznajo, da so ekonomiske razmere tukaj veliko bolj ugudne kot pa so baje doma, ne kažejo nikakega razpoloženja, da bi se vrnili domov. Pensylvania je ona država, ki je izgubila največ svojega prebivalstva tekom preteklega leta vsled priseljevanja, ki se vračajo domov.

Obseg, do katerega je vojna prizadela priseljevanje v Združene države, se kaže na številne čudne načine. V letu pred pričetkom vojne je bilo 25,000 Litvinov, ki so prišli v Združene države. Preteklega leta pa jih je bilo le še 160. V letu pred vojno je bilo 44,000 Madžarov, ki so prišli v Združene države. V preteklem letu pa je prišlo nekaj le 52 Madžarov. V letu pred vojno je prišlo le 9000 Sireev. Tekom zadnjega leta pa jih je prišlo le 231. Stevilo Grkov, čeprav ni bila Grška dosti zapletena v vojno, je padlo od 41,000 na 813 tekom preteklega leta. Stevilo prihajajočih Holandcev se je skrlelo za polovico, čeprav je ostala Holandska neutralna in stevilo Škandinavcev je padlo približno za isto, kar je pripisovali dejstvu, da so bile plače v evropskih neutralnih deželah tekom vojne višje kot običajno, če pustimo pri tem vnemar pomanjkanje ladij ter nevarnosti vožnje vsled delovanja nemških podmorských čolnov.

Dolgo časa se je smatralo za vir materialnega bogastva Združenih držav dejstvo, da je prinesel vsak priseljenc s seboj gotovo sveto denarja, ki je bil s tem dodan narodnemu zakladi. Ko je bilo priseljevanje v Združene države na svojem višku ter je znašalo povprečno miljon ljudi vsako leto, bi predstavljala povprečno sveto \$50 za vsakega priseljence na leto petdeset milijonov dolarjev ali 500 milijonov dolarjev v desetih letih. Tisoč milijonov dolarjev, dodanih skupnemu bogastvu Združenih držav v teku dvajsetih let ne izgleda velika sveta v tej dobi velikanskih številk, a v časih pred vojno je pomenjala ta sveta velik kapital za Ameriko.

Priseljevanje v letu pred vojno ter v letih tekom evropske vojne je bilo naslednje:

1913	1,978,892
1914	326,700

VOJNA PROHIBICIJA JE PRAVOMOČNA

Najvišje sodišče Združenih držav je izjavilo, da so postave, tikajoče se vojne prohibicije, ustavno veljavne. — Upanja mokračev so splavala po vodi.

Washington, D. C., 15. dec. — Oči vseh prostomislečih ljudi v Ameriki so se danes obračale v Washington, kjer je najvišje sodišče Združenih držav odločalo, če je vojna prohibicija ustavovaljana ali ne.

Najvišje sodišče je takoj po sestanku danes zjutraj proglašilo, da smatra postavo, tikajoče se vojne prohibicije, za ustavovaljavo in v sledtega pravomočno.

DELAWSKA KRIZA NA ŠPANSKEM.

Madrid, Španija, 15. decembra. — V sled izprtja je danes samo v Madridu 30,000 ljudi brez dela. Oblasti so storile vse potrebno, da bi prepričale nemire. Uslužbeni ceste železnic bodo jutri zaščitljivi. Kabinet je danes ves dan razpravljal o situaciji. Vladu doseže še ni prisla do zaključka, če naj proglaši vojno stanje ali ne.

Barcelona, Španija, 15. dec. — To je že tretji teden izprtja. Obe stranki sta pripravljeni do konverzirati. Vse tovarne v provincah so zaprte. Skoraj vsak dan pride do bombnih atentatov.

DR. RENNER MORA ČAKATI.

Pariz, Francija, 15. decembra. — Seja najvišjega sveta, ki bi se moral vrstiti danes, je bila odgovorjena. Dr. Karl Renner, avstrijski kanceler, ki se nahaja v Parizu, da dobi pomoč za Avstrijo, mora čakati na povratak Clemenceau iz Londona ter upa, da mu bo mogoče še tekom današnjega dne skleniti s francosko vlado zadovoljiv dogovor v tem oziru.

POSLANIK GREY GRE NA DOPUST.

London, Anglija, 15. decembra. — Ministr. predsednik Lloyd George je danes sporočil v poslanski zboru, da je nastopil poslanik Grey v Washingtonu dopust ter da bo predvabil v Anglijo.

Washington, D. C., 15. dec. — Bolezni predsednika Wilsona ter nedelavnost senata sta tako otežčila stališče angleškega poslanika Greya. Njegov začasni načelnik bo najbrž Sir Robert Borden, kanadski ministrski predsednik.

CLEMENCEAU MORA OSTATI V SOBI.

Pariz, Francija, 15. dec. — Ministrski predsednik Clemenceau tripi na poslednjem zlomljencem reberu. Danes sta bila pri njem dva zdravnika ter mu nasvetovala, naj ostane par dni v sobi. Naročila sta mu tudi, da ne sme sprejeti nobenega obiska. Buletin, ki sta ga izdala zdravnika, je naslednji: Clemenceau ima zlomljeno osmo rebro na desni strani. Bati se ni nobene druge komplikacije. Danes je bil pri njem predsednik Poincaré.

1915	298,826
1916	295,403
1917	110,618
1918	141,132

Mnenja glede vprašanja, če se bo po proglašitvi miru pričel zoper val priseljevanja v Združene države, so zelo deljena.

Nekateri trdijo, da se bo priseljevanje zoper povspelo, dočim so drugi mnenja, da bo še sedanje odhajanje inozemcev v Evropo naprej, in to iz raznih vzrokov, predvsem radi prohibicije.

MOHAMMED VII.
Sultan of Turkey

PREDSEDNIK NI PROTI KOMPROMISU

Predsednik ni proti kompromisu glede mirovne pogodbe, a noči storiti ničesar v tej zadevi.

Washington, D. C., 15. dec. — Predsednik Wilson je izjavil, da je za kompromis v uravnavo zadeve mirovne pogodbe, da pa ne bo napravil nobenega nadaljnega koraka ter smatral republike v senatu za odgovorne za vsa na datljiva zavlačevanja, tikajoča se odobrenja.

Republikanski senator Knox je že v soboto predlagal, naj se prične tozadne debata šete tekom par dni, in v tem času bodo skušali voditelji obeh strank priti do soglasja.

Iz Bele hiše je prišlo pozitivno ugotovilo, da se ne bo predsednik vmesaval v nadaljni potek zadeve.

Kairo, Egipt, 15. decembra. — Ko se je peljal egiptanski ministrski predsednik v vladno poslopje, je pred italijanskim klubom izjavil, da bi bilo mogoče kompromis doseči v senatu. Republikanski nasprotniki odobreno mirovne pogodbe pa vprašajo trdno na svojem stališču ter izjavljajo, da je edinole predsednik, ki bi se lahko izjavil, da je posvetoval s poveljujočim generalom, ki ima pod seboj čete na meji določeni v času sklenjenega premirja.

Vladni uradniki nočijo ničesar izjaviti glede rešitve reškega vprašanja in iz tega vira ni dospela niti ena novica glede najnoviješih pogajanj, tikajočih se reškega v jadranskih vprašanjih.

Rim, Italija, 15. decembra. — Listi so danes objavili, da bo dospel D'Annunzio najbrž v četrtek v Rim v spremstvu Radoglia in da se bo posvetoval z ministrskim predsednikom Nittijem, nakar bo izdana pozitivna izjava v italijanski poslanski zbornici z ozirom na reško vprašanje.

Rim, Italija, 15. decembra. — Takoj po otvorjenju današnje seje poslanske zbornice je vprašal socijalistični poslanec Romalla, vladu, če dobivajo takovzvani pesnikovi prostovoljci svojo plačo iz državnih blagajn.

Nas zanima izvedeti, če plačuje D'Annunzia vi, ali kdo drugi — je rekel poslanec — vendar pa hočemo izvedeti, če ste oddobili pravico vojakov, da dezertirajo. Dovolili ste vojakom, da se zapustili svoje polke in mi zahtevamo zase pravico, da oprostite vojake, ki jih še sedaj zadržujete v kasarnah. Sele takrat, ko bo oddolgočeno to vprašanje, bomo videli, če je to buržuačka vlada, ki skuša zavratno napotiti svoje vojake, da zavrtajo armo. Pod orložjem imate ecč kot osemdesetisoč častnikov, kajih izključenam je, preprečiti revolucionarno akeijo, katero je imao zadaločen, a vendar ne plačuje teh častnikov z državnim denarjem.

Besede poslancev so vzbudile velik vihar pri katoliških in socialističnih poslancev v zbornici.

Rim, Italija, 13. decembra. — Vje prav, a tudi hincavščina ima najkrajšem času je pričakovati oficijelne ugotovila, tikajočega se uravnave reškega vprašanja. V gotovem smislu bo italijanska vladna priznala pravico Reke, da odloči sama o svoji bodoči usodi (in naši Kraščevi ne, signori polenartska!), soglasno s principom samodoločbe (ta princip je navadna vlačuga, katero rabijo mogočni, da oslepijo slabie in revne). Italijanska vlada bo storiti vse, kar bo v njeni moči, da prisili zaveznike in z njimi zvezane sile k sprejemu deklaracije, katero je izdal Narodni svet na Reki. (Ta svet obstaja iz par privandnih Kalabrezov ter par poitalijanec Hrvatov, ki zajemajo z italijansko korito).

Istočasno se domneva, da bo Gabriel D'Annunzio, vrhovni bandit, pomilovan s svojimi četami vred in kot oljševalno okoliščine se bo vzel domoljubne motive, ki so napotili D'Annunzija in njegove prispevke k temu koraku. (Italijanska vlada, je bila natancano v zvezi z D'Annunzijem ter ga vzel tega tudi ne more kaznovati. Kakšne vrste so njegovi "arditi", smo videli pri Kobaridu, ko je stotisoč Italjanov bežalo pred enim batljonom nemških vojakov. Vse kar

— DENARNE POSILJATVE V ISTRO, NA GORIŠKO IN NOTRANJSKO.

Ivrzujemo denarna izplačila popolnoma zanesljivo in sedanjim razmeram primerno tudi hitro po celi Istri, na Goriškem in tudi na Notranjskem po ozemlju ki je zasedeno po italijanski armadi.

Jamčimo ali garantiramo za vsako posiljatve, toda za kake može zamude v izplačilu ne moremo prevzeti nikake obveznosti.

50 lir ... \$ 4.40
100 lir ... \$ 8.20
500 lir ... \$ 41.00
1000 lir ... \$ 81.00

Denar nam poslati je najbolje po Domestic Postal Money Order ali pa po New York Bank Draft.

TVRDKA FRANK SAKER,

Uničenje Tasmancev.

Iz dnevnika.

Dne 1. novembra 1895, popoldne:

— Šli smo med Tasmanijo, prejšo Van Diemens zemljo ter sedmimi otoki, otoki, s katerih so ubogi tasmanski divjaki gledali na svojo domačo izgubljeno deželo, jokali ter umrli, ker jim je počilo sreča.

Kako vesel sem, da so vsa ta domača plemena mrtva, da so izginila ali skoraj izginila! Delo je bilo na usmiljen način hitro in strašno v nekaterih delih Avstralije. Kar se tiče Tasmanije, je bilo izstreljenje popolno! — ostali niti en domačin. Bil je to boj, ki je trpel leta in desetletja! Beločkoči in črni so zasedovali drug drugega, morili drug drugega iz zasede ter se medsebojno klali.

Domačini niso bili mnogoštevilni. Bili pa so bojeviti, urni, prekujeni ter so dobro pozvali svojo deželo. Dolgo časa so se držali, čeprav jih je bilo malo ter napravili med belimi veliko morijo.

Vlada je hotela rešiti domačine končnega izstreljenja, če bi bilo to mogoče. Eden izmed načrtov vlade je bil vjeti jih ter nastaniti jih na nekem sosednjem otoku, seveda pod stražo. Veliko število belih se je prostovoljno oglašilo na ta lov na ljudi, kajti plača je bila dobra — pet funtov za vsakega vjettega in izročenega domačina.

Uspehi, kateri so dosegli ti loveci, pa niso bili posebno zadovoljivi. Domačini so bili nagi in njih telesa so bila namazana z mastjo. Bili so hodili na okrog v oboroženih skupinah ter presenetili male družine domačinov, katere so ujeli.

Spoštno pa je bilo znano, da je bilo pri teh presenetilih napadih ubitih pol dueta domačinov proti enemu, ki je bil ujet — in to je bilo nekaj povsem drugega kar je hotela vlada.

Nadaljni načrt je bil, da se poslene domačine v en kot otoka ter jih zaborakira s kordonom mož, postavljenim preko celega otoka. Domačinom pa se je posrečilo priti skozi ta kordon ter nadaljevati svojimi umori in požigi.

Governer je posvaril te neke divjake potom **tiskanih proklamacij**, da morajo ostati v hornem ozemlju, katero se jim je oficijelno pripisalo! Proklamacija je bila mrtva črka, kajti domačini niso znali čitati.

Pozneje je izdal governer slikano proklamacijo. Bila je slikana na lesene deske ter obesena na drevesa v gozdu.

Slike so pomenjale v glavnem naslednje:

1. — Governer želi, da bi bili v črni ljubili drug drugega.

2. — On ljubi svoje črne podnike.

3. — Črni, ki ubijejo bele, bodo obeseni.

4. — Beli, ki ubijejo črne, bodo obeseni.

Za vse svoje načrte je izdala vlada sveto 30.000 angleških funtorjev ter vpregrala delo in prekajenost več tisoč belih za dolgo dobo — a uspehi so bili povsem ničevi.

Konečno, po preteklu celega četrto stoletja po pričetku sporov med obema plemenoma, pa je nastopil pravi mož. Vlad je našla pravega moža. Ne, on sam se je našel.

Bil je to George Augustus Robinson, kateremu je dala zgodbino ime Conciliator ali "Spravitelj". Ni bil izobražen ter se ni prejškoval v nobenem oziru. Bil je navaden zidar v Hobart Town, Tasmanijs. Moral pa je biti na vsak način presenetljiva osebnost, mož, da katerga bi se izplačalo daleč potovati, da se ga vidi. Mogoče, da ima kakega varstva v zgodovini, a jaz ne vem, kje bi ga iskal.

Stavil si je naravnost nevrjetno nalogo. Hotel je iti v divjine, v džungle in gorske okraje, kjer so se skrivali preganjani in neizprosti divjaki ter se pokazati med njimi — neoborožen!

Hotel je govoriti jezik ljubezeni in prijaznosti ter jih pregoriti, naj zapuste svoje domove in prosto divje življenje, tako da ga jem ter gred z njim ter se ujedajo sovražnim beločokem ter žive pod njih nadzorstvom ter od njih milostine do konec svojih življenj! V resnici, na prvi pogled se je zdelo to človeku kot sramota blaznica!

V pričetku so se vsi sarkastično posmehovali njegovemu načr-

tu. Če je bil ta načrt presenetljiv in nov, je bil v isti meri presenetljiv in nov tudi položaj. Položaj pa je bil naslednji:

— Belo prebivalstvo je štelo 1. 1831 40.000 oseb, domača prebivalstvo pa tristo. Ne tristo vojakov, temveč tristo mož, žena in otrok.

Beli so bili oboroženi s puškami, domačini pa le z palicami in kopji. Bili so se borili proti domačinom skozi četrto stoletje ter poskusili vse mogoče načine da jih podjavljajo, pobijejo ali ujamijo. Tega niso mogi storiti.

Če bi bili možje kateregakoli plemena mogli storiti kaj takega, bi slednji to gotovo izvršili. Tasmanci se niso hoteli umankiti, niso hoteli sprejeti nikakih pogodb ter so hoteli boriti do britkega konea. In vendar niso imeli nobenega pessnika, ki bi navduševal nih sreca ter opeval čuda njih sijajnega domoljuba.

Konec pet in dvajset let trajajočega trdega boja je preživel tristo nagih domoljubov še vedno vstrajalo in governer s svojimi 40.000 ljudmi ni vedel, kam naj se obrne in kaj naj storiti.

Takrat pa je ta zidar — ta čudoviti mož — predlagal, da bo šel v divjino, brez vsakega orožja in izjemno svojega jezika in brez varstva, z izjemo svojega poštenga očesa ter človekobjugnega srca. Slediti je hotel tem ogorčenim divjakom v njih gnezda sredem teh gozdov ter gorskog snega.

Povsem naravnost je, da ga je vsakdo smatral za prizmodo. On pa ni bil nič takega ter mu je došlo manjkalo do tega. Svoje poslopje je gradil na svojem dogem in intimnem poznavanju značja domačinov.

Zasmehovalci njegovega načrta so imeli prav — z njih stališča — kajti smatrali so domačine le za divje zveri. Robinson pa je imel prav s svojega stališča — kajti prepričan je bil, da so domačini le zelo neradi preko teh gorskih prelazov.

Skozi sedem zaporednih dni smo potovali preko solidne mase snega in ta sneg je bil nevrjetno globok.

Domačini so bili pogosto do sredine telesa v snegu. Kljub temu pa so ti slabu oblečeni, slabo prehranjeni in bolni in izmučeni možje in ženske vstrajali ter se pokorili poveljni njih nepremagljivemu prijatelju.

Mr. Bonwick pravi, da je bilo prijateljsko zavojevanje Big River plemena največji čin v celih vojnach proti Tasmancem ter konečna glorijska njegovih naporov.

— Še vedno je obstajala vojna a vodili so jo le domačini, kajti bili o se zadrževali, dokler ni Robinson preuskrisil svojega načrta.

Razumeti moramo, da je bilo prijateljsko zavojevanje tega plemena najbolj važno in najbolj vredna stvar, ki se je dogodila takoj po koncu tretjih let sovražnosti brez premirja. To je bila tudi odločilna stvar domačega Napoertloo, predaja domačega Napoleona ter njegovih vojakov ter srečen konec dolgega boja.

To pleme je namečre predstavljalo "teror kolonije" in njegova načrta so imeli pred sobo zelo težko nalogo. Niso mogli odhajati udobno v gozdove ter pozdraviti Leonida in njegovih tristo Sparaneev na pogovor v sklenjenje pogodbe. Divji možje niso bili skupaj na enem mestu. Razprešeni so bili na velikanske razdalje, preko pokrajini, ki so bile takoj zapuščene, da bi ne more živeti tam niti ptice — razpršeni v skupine, po dvajset, ducat, pol ducata ali skupine po tri.

Mirovna misija je moralna iti — pes.

Mr. Bonwick nam nudi opis teh strašnih pokrajin, iz katerega je razvidno, da niso mogle niti skupine najbolj utrjenih in izbranih človeških vragov na svetu — zločincev v Maquarrie Harbor Station, eno samo izjemo preživeti strhot pohoda skozi te divjine, temveč pognile potem, ko so pričeli članji teh 'begunske skupine' zreti se medsebojno.

— Naprej, vedno naprej, — se je glasilo povelje neustrašenega Robinsona.

Nikdo, ki ne pozna zapadne strani Tasmanije, si ne more pravilno predstavljati težkoč potovanja. Ko sem stanoval v Hobart Town, sta vpravzorila governer Sir John Franklin in njegova žena po

Iz knjige Mark Twaina: 'Following the Equator'

tovanje proti zapadu, v Marquam Harbor ter pri tem strašno trpeha. Clovek, ki je pomagal nesti ženo governerja skozi močvirja, mi je pojasnil vse bede tega doživljaja. Vsed tega se ni čuditi, da je dospela le ena skupina potbelih zločincev varno v civilizirane kraje.

Možje so poginjali v grmičevju, so izgubili v snegu ali pa so jih počrnili njihovi tovariši.

To je bilo ozemlje, preko katerega je šel Robinson s svojimi vernimi spremjevalec. Vsa čast njegove neustrašenosti in njih čudoviti zvestobi! Ko so morali sredti zime, prekoračiti globoke in brzotekoče reke, iti preko šest tisoč čevljev visokih gora, prodriči skozi nevarne šume ter si iskači hrano v deželi, katero so zapustile celo ptice, je povsem jasno, kakšne težkoče so morali prenesti.

Po strašnem potovanju preko Cradle gore ter preko visoke planote Middlesex, kjer so prestali potnikи nepopisne težkoče, so došli konečno na svoji cilj.

Robinson je pozneje pisal tajniku Burnettu nekaj posameznosti tega prehoda groze. V tem pismu, pisanim dne 2. oktobra 1834, ugotavlja Robinson, da so šli njegevi domačini le zelo neradi preko teh gorskih prelazov.

Skozi sedem zaporednih dni smo potovali preko solidne mase snega in ta sneg je bil nevrjetno globok.

Domačini so bili pogosto do sredine telesa v snegu. Kljub temu pa so ti slabu oblečeni, slabo prehranjeni in bolni in izmučeni možje in ženske vstrajali ter se pokorili poveljni njih nepremagljivemu prijatelju.

Mr. Bonwick pravi, da je bilo prijateljsko zavojevanje Big River plemena največji čin v celih vojnach proti Tasmancem ter konečna glorijska njegovih naporov.

— Še vedno je obstajala vojna a vodili so jo le domačini, kajti bili o se zadrževali, dokler ni Robinson preuskrisil svojega načrta.

Razumeti moramo, da je bilo prijateljsko zavojevanje tega plemena najbolj važno in najbolj vredna stvar, ki se je dogodila takoj po koncu tretjih let sovražnosti brez premirja. To je bila tudi odločilna stvar domačega Napoertloo, predaja domačega Napoleona ter njegovih vojakov ter srečen konec dolgega boja.

To pleme je namečre predstavljalo "teror kolonije" in njegova načrta so imeli pred sobo zelo težko nalogo. Niso mogli odhajati udobno v gozdove ter pozdraviti Leonida in njegovih tristo Sparaneev na pogovor v sklenjenje pogodbe. Divji možje niso bili skupaj na enem mestu. Razprešeni so bili na velikanske razdalje, preko pokrajini, ki so bile takoj zapuščene, da bi ne more živeti tam niti ptice — razpršeni v skupine, po dvajset, ducat, pol ducata ali skupine po tri.

Robinson sam je bil za nekaj časa prepričan, da se bo njegovova misija, uspešno dotedaj, končala z izjavljenjem in da je napočila njegova smrtna ura.

Slavni glavar je stal v preteči poziciji, s svojim osemnajst čevljev dolgim kopjem in s svojimi vojniki, pripravljenimi za boj, ki so se zgrinjali za njim. Njih obrazzi so izražali sovraštvo do belih dežel, je našel to pleme.

Bil je to zelo resen trenutek.

Robinson sam je bil za nekaj časa prepričan, da se bo njegovova misija, uspešno dotedaj, končala z izjavljenjem in da je napočila njegova smrtna ura.

Slavni glavar je stal v preteči poziciji, s svojim osemnajst čevljev dolgim kopjem in s svojimi vojniki, pripravljenimi za boj, ki so se zgrinjali za njim. Njih obrazzi so izražali sovraštvo do belih dežel, je našel to pleme.

Bil je to zelo resen trenutek.

Robinson sam je bil za nekaj časa prepričan, da se bo njegovova misija, uspešno dotedaj, končala z izjavljenjem in da je napočila njegova smrtna ura.

Slavni glavar je stal v preteči poziciji, s svojim osemnajst čevljev dolgim kopjem in s svojimi vojniki, pripravljenimi za boj, ki so se zgrinjali za njim. Njih obrazzi so izražali sovraštvo do belih dežel, je našel to pleme.

Bil je to zelo resen trenutek.

Robinson sam je bil za nekaj časa prepričan, da se bo njegovova misija, uspešno dotedaj, končala z izjavljenjem in da je napočila njegova smrtna ura.

Slavni glavar je stal v preteči poziciji, s svojim osemnajst čevljev dolgim kopjem in s svojimi vojniki, pripravljenimi za boj, ki so se zgrinjali za njim. Njih obrazzi so izražali sovraštvo do belih dežel, je našel to pleme.

Bil je to zelo resen trenutek.

Robinson sam je bil za nekaj časa prepričan, da se bo njegovova misija, uspešno dotedaj, končala z izjavljenjem in da je napočila njegova smrtna ura.

Slavni glavar je stal v preteči poziciji, s svojim osemnajst čevljev dolgim kopjem in s svojimi vojniki, pripravljenimi za boj, ki so se zgrinjali za njim. Njih obrazzi so izražali sovraštvo do belih dežel, je našel to pleme.

Bil je to zelo resen trenutek.

Robinson sam je bil za nekaj časa prepričan, da se bo njegovova misija, uspešno dotedaj, končala z izjavljenjem in da je napočila njegova smrtna ura.

Slavni glavar je stal v preteči poziciji, s svojim osemnajst čevljev dolgim kopjem in s svojimi vojniki, pripravljenimi za boj, ki so se zgrinjali za njim. Njih obrazzi so izražali sovraštvo do belih dežel, je našel to pleme.

Bil je to zelo resen trenutek.

Robinson sam je bil za nekaj časa prepričan, da se bo njegovova misija, uspešno dotedaj, končala z izjavljenjem in da je napočila njegova smrtna ura.

Slavni glavar je stal v preteči poziciji, s svojim osemnajst čevljev dolgim kopjem in s svojimi vojniki, pripravljenimi za boj, ki so se zgrinjali za njim. Njih obrazzi so izražali sovraštvo do belih dežel, je našel to pleme.

Bil je to zelo resen trenutek.

Robinson sam je bil za nekaj časa prepričan, da se bo njegovova misija, uspešno dotedaj, končala z izjavljenjem in da je napočila njegova smrtna ura.

Slavni glavar je stal v preteči poziciji, s svojim osemnajst čevljev dolgim kopjem in s svojimi vojniki, pripravljenimi za boj, ki so se zgrinjali za njim. Njih obrazzi so izražali sovraštvo do belih dežel, je našel to pleme.

Bil je to zelo resen trenutek.

Zapadna Slovanska Zveza

USTANOVLJENA
5. JULIJA 1908

INKPORIRANA
27. OKTOBRA 1908

WESTERN SLAVONIC ASSOCIATION

Glavni sedež: Denver, Colorado.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik: JOHN PEKEC, 4459 Wash. St., Denver, Colo.
Podpredsednik: JOHN FAJDIGA, Box 33, Leadville, Colo.
Glavni tajnik: FRANK SCRABEC, 4664 Wash. St., Denver, Colo.
Zapisnikar: ROBERT ROBLECK, Sta. 5, Pueblo, Colo.
Glavni blagajnik: JOSIP VIDETIČ, 4485, Logan St., Denver, Colo.
Zaupnik: FRANK ZAITZ, 514 W. Cestnut St., Leadville, Colo.

NADZORNJI ODBOR:

Predsednik: JOHN GERM, 734 Moffat Ave.
MIHAEL KAPSCH, 508 N. Spruce St., Colo. Springs, Colo.
GEORGE PAVLAKOVICH, 4717 Grant St., Denver, Colo.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: ANTON KOCHEVAR, 1206 Berwind Ave., Pueblo, Colo.
JOHN KOCMAN, 1203 Mahren Ave., Pueblo, Colo.
FRANK CANJAR, 500-501 — 45 Ave., Denver, Colo.

ZDRAVJEVALNI ODBOR:

Predsednik: FRANK BOYTZ, RR. 2, Box 132, Pueblo, Colo.
FRANK MARTINJAK, Box 259, Ely, Minn.
PETER GESELL, 4404 Wash. St., Denver, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. R. S. BURKETT, 4487 Washington St., Denver, Colo.

GLAS NARODA, 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Vse denarne nakaznice in vse uradne stvari so pošiljajo na gl. tajnika, pritožbe na predsednika gl. nadzornega odbora, preprične nadave pa na predsednika glavnega porotnega odbora.

OPOMIN
članstvu Zapadne Slov. Zvezze.

Članstvo ZSZ se le malo briga že, edino, kar zahtevam, je zdravja in jasna podlaga, katera vajo storiti vse slovenske jednotne organizacije proti vsakim napadom veže kot predsednik Združevalnega odbora ZSZ, da zopet pojashi članstvo, da sem prejel od rojaka F. Alesha iz Chicago, predsednika združevalnih odborov, novo pogodbo, kačerja je posneti po stare pogodbe. Razlikuje se od stare, da je nekaj bolj jasno. Pogodba kaže pravo stališče SNPJ, kot direktno priklonitev k SNPJ. Druga razlika je, da je izpuščena iz nove pogodbe Jugoslovanska Katoliška Jednota. Tretja razlika je, da je točka 13., katera je bila v starri pogodbi in katero sem vam opisal v zadnjem mojem poročilu, sedaj točka 10. Ta točka ni nicensar drugo kot pesek v oči članstvu ene ali druge organizacije. Nikakor pa nečejo odtori pripomnati pravje v popolnoma pravilne točke, katera bi dala združno predlagati bodoči organizaciji.

Cenjeni mi štani in članice ZSZ, prični biti dobiti vso vladino te pogodbo. Jaz ne zadržujem zdravju.

Eskimi naj ostanejo pri svojih sneženih kočah

Ali bo šel "iglu", slovita snežena koča sklepov, po isti poti čah, bi bilo popolnoma nemogoče kot vigtvam ameriških Indijanov, izpreobrnuti Eskima k kateremu-vpriču prediranju moderne civilizacije?

Soglasno s H. D. Allen-om, članom United States Bureau of Fisheries, ki je prišel pred kraljikom v Seattle z vladno postavo na Pribilov otoku v Berlinškem morju, se bodo tamošnji domačini kmalu iznebili starli sneženi hiš ter nadomestili slednje s kočami iz koncreta. To postaja potrebno, — pravi Mr. Allen, — radi ostrih vetrov iz Berlinškega morja, ki pogosto razrušijo hiše iz snega. Če bodo domačini sprejeli predloge gledje novih stanovanj, bo vladu v naslednjem letu postavila petdesto kot iz koncreta za domačine.

Če se bodo Eskimi poslužili teh novih stanovanj, ali ne, je popolnoma njih lastna zadeva, a Vilhelmur Steffanson, voditelj kanadske arktične ekspedicije ter eden največjih arktičnih raziskovalcev, je oboznil idejo, ki je prav tako smešna kot nepraktična.

— Predlog je tako bedast, — je rekel Steffanson v svojem uradu v New Yorku, — da je komaj najti kak temelj za razpravo. To ne pomeni nič drugega kot reči, da se hočajo prebivale severne Skotske, kjer so klimatične razmere iste kot na Pribilov otokih, iznebili svojih sneženih hiš. Ne mogli bi se jih iznebili, ker jih niso še nikdar imeli. Tak je tudi položaj na Pribilov otokih.

Tamošnji domačini so živelii v lesnih kočah skozi ducate in ducate let. Odkar je postal otok ribiška postaja, so se komaj mogli iznebili stvari, katere niso nikdar rabili.

Nadalje proti severu, kjer žive-

tega vidite, da ne morete nikdar nicesar reči.

Storker Storkersen, odličen arktični raziskovalec ter tovaris Steffansa pri polarni ekspediciji, katero je priredila kanadska vlada, je prepričan, da imajo hiše iz konkreto bodočnost, kjerkoli je zgrajenje teh hiš praktično.

— Domačini Pribilov otoka, — je rekel Mr. Storkersen, — niso živeli v sneženih hišah še dolgo vrsto let. Če pa bo vladu zgradila tam koža iz koncreta, kjer znača temperatura, kjer je najnižja, le 20 stopinj pod ničelo po Fahrenheitu, torej ne več kot redno zimsko temperaturo v North Dakota, potem ne bo uspešna, vsaj ne po mojih mislih. Seveda bo treba eksperimentov, vendar pa je najti bodočnost za kočo in koncreta.

— Ko gre človek bolj proti severu vidi, da bi bila zgraditev konkretnih koč povsem neprimerena. Če bi bilo treba na Pribilov otoku dva čevlja debelega zidu, čeprav znača temperatura le dvajset stopinj pod ničelo, bi bilo treba štiri čevlje debelega zidu, da se prepreči mraz v krajinah, kjer znača temperatura štirideset stopinj pod ničelo. Če pomisli človek, da je najti mesta, kjer pada temperatura na 50 ali 60 stopinj, potem ni težko videti ovire pri zgrajenju takih konkretnih koč. Kljub temu pa je mogoče, da bo možno najti pot potom skrbnih eksperimentov.

Darovi za otroke v domžalski občini.

New York, 13. dec. Od zadnje pošiljatve je ostalo \$25.90.

Nadalje so darovali:

Društvo Ilirija \$50.
Po \$10: Anton Majer, John Sime, po Majorju darovano \$10.

Po 5: Pavel Ovea, Cecilia Fajfer, Katarina Fajfer, John Končan, Alojzij Škrabec, Luka Pavlič, Mary Weith, Ana Habjan, Frank Cerar, Kati Pavlič, Jožef Pavlič, Anton Walter, Fanny in Mary Sime.

Po \$4: Valentin Pavlič in družina Petičnik.

Po \$2: John in Ivana Podboršek, John Habjan, Kati Ferk in Frank Habjan.

Po \$2: Mary Habjan, Rev. Benjamin Snoj, Fany Žakelj, Jožef Podboršek družina Merčun, Mary Starek, družina Jakopič, družina Dolar, Janez Habjan, Tomaz Kvas, Fany Grašek in Mary Knežec.

Po \$1: N. Škofic, N. Majer, Jožef Grašek, Mary Kralj, Frank Kreč, Valentín Kreč, Frances Dolar, Ivana Sehar in družina Peterka.

Skupaj \$221.40
V staro domovino smo poslali in seer na naslov Frank Cerarja, župna v Domžalah, 20.000 kron.

Prišršna hvala vsem darovalcem in darovalkam!

Louis Škrabec.

HOMERULE ZA IRSKO OD-GODEN.

London, Anglija, 15. decembra. Ministr. predsednik Lloyd George je danes naznani v poslanski zbornici, da v sedanjem parlamentarnem zasedanju ne bo vložena nobena irska predloga.

Ko je liberalni Beeb izjavil, da namerava vzdržati na Irskem vojaško prisilno službo do prihodnjega leta, je ministrski predsednik med velikim aplavzom odvrnil, da je sklenila vlada vzdržati predstavo in red.

Killibritain, Irska, 14. decembra. Pred policijskim glavnim stanom je bil danes ustreljen konštabler Bolger. Dosedaj niso še nikogar arretirali.

D'ANNUNZIO JE ŠE VEDNO NA REKI.

Trst, 14. decembra. — (Porocilo Ass. Press.) — Gabriel D'Annunzio je še vedno na Reki. Vsa poročila, da je prišel med njim in italijansko vlado do kompromisa, so neravnici.

Glas Naroda

najstar. slov. dnevnik v Ameriki

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov.

Priobča najzanimivejše novice iz celega sveta.

Priobča romane, povesti, šalo, raznosterosti.

Priobči vse, kar zamore zanimati povprečnega čitalja.

Rasirjen je po vseh slovenskih naselbinah od Atlantika do Pacifika.

Glasilo Jugoslovanske Katoliške Jednote,
in Zapadne Slovanske Zveze

Najboljše sredstvo za oglaševanje.

Stane za vse leto \$4.00

Za celo leto za mesto

New York \$5.50

Za pol leta \$2.50

Za pol leta \$3.00

Za četrto leta \$1.25

Za četrto leta \$2.00

Naročite ga za svojce v starem kraju

Za Evropo za celo leto \$6.00

Za Evropo za pol leta \$3.50

Tehnično osobje je organizirano.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street

New York City

Vitez iz rdeče hiše

(Le Chevalier de Maison Rouge.)

ROMAN IZ ČASOV FRA NOVKE REVOLUCIJE.

Spisal Aleksander Dumas star.

(Nadaljevanje.)

"Pusti jo mimo, ker dovoljujejočnost je vzbudila v njem sumo to svetovalstvo Templa", je rekel Lorin, ki se ni hotel niti za trenotek okeniti, boječ se, da bi Simon porabil te priliko in zopet tepel otroka.

Straža je pustila ženski mimo, a komaj sta bili naredili par kakov po temnih stopnicah, sta srečali Maurice Lindey, ki se je napotil za trenotek na dvorišče.

Nastala je že skoro noč, tako da se ni moglo več razločevati potez uživanja obrazov. Maurice ju je vstavil in vprašal:

"Kdo sta, občanki, in česa kocene, ta tu?"

"Jaz sem Sofija Tison", je odgovorila ena njiju; "dolila sem dovoljenje obiskati svojo mater in zato prihajam sem."

"Da", je dejal Maurice, "toda dovoljenje imaš samo ti, občanka Tison."

"Privedta sem s seboj prijatelje, iko zato, da sva vsaj dve ženski med tolkini vojaki."

"Dobro; toda tvoja prijateljica ne pojde ger."

"Kakor vam drage, občan", je rekla Sofija Tison in stisnila roko svoji prijateljici, ki se je bila odstranila naslonila k zidu.

"Straže!" je zaklical Maurice. "Pustite občanku Tison minute, njeni prijateljici bo čakala na stopnicah, vi pa poskrbite za to, da se pošteeno ravna z njo."

Nato je Maurice preskočil tri ali štiri stopnice ter naglo odšel proti dvorišču.

"Kaj je?" je vprašal narodne gardiste. "Kaj pomenja ta hrup? Krik nekega otroka je čutti do predobejetnikov."

"Čuj", je rekel Simon in je, misleč, da prihaja ojačenje, pokazal na Lorina, "ta aritokras mi zabranjuje pretepati Kapeta."

"Da, pribogu, jaz sem mu zbranil!" je dejal Lorin potegnjeni meč iz nožnice. "In že me se enkrat imenuje aristokrata ali izdajalec, ti porinem svoj meč skoz telo."

"To je grožnja!" je vzkliknil Simon. "Straža, straža!"

"Jaz sem straža", je rekel Lorin, "torej ne bliži me, kajti slabha ti bo predla, če prideš k tebi!"

"Sem, sem, občan uradnik, na pomoč!" je zaklical Simon, topot resnično ogrožen od Lorina.

"Narednik ima prav", je dejal Maurice hladno, "ti onečasni domovino strahopete, ko pretepaš otroka!"

"In zakaj ga še pretepa, Maurice? Ker otrok noč prepevati o madami Veto in noč sramotiti svoje matere?"

"Podlež!" je vzkliknil Maurice.

"Tudi ti?" je rekel Simon.

"Obdan sem torej od izdajalcev."

"Propalica!" je edvrnil uradnik prijel Simona za vrat in mu izregal pas iz rok. "Poskusi dokazati, da je Maurice Lindey izdajalec!"

Zvihitel je pas z vsoto silo po krparjem hrbtu.

"Hvala, gospod!" je rekel deček, ki je stolčno opazoval ta priča. "Toda moščeval se bo nad menoj."

"Pridi, Kapet", je dejal Lorin, "priči, moj otrok; če te bo še tepel bliži na pomoč, in ta rabel bo kaznovan. Nepraj, mal Kapet, vrni se svoj stolp!"

"Zakaj me vi, moji zaščitniki imenujete Kapet! Saj veste dobro, da mi ni Kapet ime?"

"Kako, da ni to tvoje ime?", je rekel Lorin, "kako se vendar imenuje?"

"Imenujem se Ludovik Karol Bourbonski. Kapet je ime enega mojih pradedov. Poznam francosko zgodovino; naučil me jo je očes."

V tem trenotku sta prišli ženski stolpa. Maurice je stopil k njima.

"No, občanka", je rekel, obrivši se k najblizi, "ali si videla svojo mater?"

Sofija Tison je hitro stopila med uradnika in tovarishee, rekoč:

"Ba, občan, hvala lepa!"

Maurice se je zdelo, da se Sofija spremjevalka trese. Ta bo-

Slovenova združila vzdružujejoče
vzroki v sloveni.

Naročila si Vali istisk Sevora Almara, vzdružujejoče za 1000 od Valigova lekarja ali pa novovrst od nas. Vzročovali so zato.

Kašelj

je nepristojna prikazana in povzroča mnogokrat mnogo boležin, trpljenja in skribe. Nekej tacira je kar ne morete izneniti tako hitro kakor bi radi, razen ako storite to, kar je storilo mnogo drugih: Vzemite.

Severa's Balsam for Lungs

(Severa Balsam za pljuča) v zdravljenju kašlja, prshladi, hripanosti, v slučaju otežkočenega dihanja, ranjene vrati in enakomernem počasljevanju. Poskusite steklenco danes. Dobite ga v Vaši lekarji. Dobro za otroke in odrasle. Cena 25c in 50c, ali 50c in 25c dava.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

njačih. Mi vas varujemo. Preiskava se lahko prične."

"Kaj je vendar zgodi?" je vprašala gospa Tison, ki se je vsa osupila pojavila pri vratih.

Pet minut za tem je prišla Tisinka žarčega obraza.

"Videla sem heč", je dejala.

"Kje?" je vprašal Maurice.

"Tu, v tej predobi."

"Dobro. In tvoja hiša ni morda videla Avstrijanke?" (Kraljice.)

"Ne."

"Ali ni bila pri njej?"

"Ne."

"Ali ni medtem, ko si ti kramjalja s hicerko, nihče zapustil jetne sobe?"

"Kaj naj vem žaz? Gledala sem svojo heč, ki je nisem videla tri mesece."

"Ah, da! Zdi se mi, da se spominjam. Mlada heč je šla iz sobe."

"Marija Terezija?"

"Da."

"In ona je govorila s tvojo kraljico pest pod nos."

"Ne, grozni mokomur", je rekel Maurice, "temveč skušaj z dobrohotnostjo spolniti našo zahtevo; ti si ženska, in Marija Antoinetta, ki je ženska, in ta hitra izročila občanki Kapet pismo; in ako odslej ne bo prihajala več, si kriva ti!"

"Oh, oh!", je vpila uboga mati, moja krvica! Kaj praviš? Ničesar se ni zgodi, za to sem jaz porok. Oh, če bi bila vedela, da se pripeti kaj, draga bi bila poplačala Antonetta!"

Vsa iz sebe je pomolila ženska

"Ne grozni mokomur", je rekel Maurice, "temveč skušaj z dobrohotnostjo spolniti našo zahtevo; ti si ženska, in Marija Antoinetta, ki je ženska, in ta hitra izročila občanki Kapet pismo; in ako odslej ne bo prihajala več, si kriva ti!"

"Zares, sežgite ga", je rekla Tisinka, "spravil bi lahko v nevarnost mojo heč."

"Jaz menim, da tvoja heč in ono drugo", je dejal Agrikola vzenši in Mauriceevi rok papir, ki bi ga bil ta gotovo sežgal, ko bi bil sam.

Deset minut pozneje so listek odposlali v občinsko pisarno, kjer so ga takoj odprli. Razlagali so njegovo vsebino na vse načine.

Slednji je šinila nekemu prebrisanemu članu v glavo misel, da gre tu za mesto Lorient (beseda pomeni vzhod) in da je to temelj verjetno, ker je Lorient morsko pristanišče, kjer se lahko v zvezzi z Angleščino kujejo zarote.

Sklenili so odposlati v Lorient komisijo v svrhu nadzorevanja aristokratov.

Prihodnjega dne je zahtevala kraljica, naj bi se ji dovolilo stojiti na stolp, da bi se s svojo hečko in princu Elizabeto navžila zraka. Tej prošnji je bilo takoj ustrezeno.

Toda sledil jim je Maurice in se skril za stražnico.

V začetku se je kraljica malomarno spraševala s princu Elizabeto in svojo hečjo. Potem, ko sta princeesi nadaljevali svoj sprečed, se je orzla proti vzhodu ter počljivo motrila neko hišo; na njejih oknih se je prijavilo več ečeb, od katerih je ena mahlala z bočno rato.

Maurice je vzel iz žepa daljnogled. Medtem, ko ga je pripravil, se je kraljica zgenila, klobuk hotela prijatelje tam gori pozvati, naj se odstranijo. Toda že je bil Maurice zapazil močno gleč s svetlimi lasmi ter bleđim licem, ki je posiljal speštive po-

Za tem mladim možem, ki je kazal k vsej temu pte: do šestindvajset let, je stala ženska, napol skrita

Maurice je nameril svoj daljnogled nanje in skoraj spoznal v njej Genevieve; v istem trenotku se je ženska, ki je tudi imela daljnogled, umaknila in povlečla mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

Maurice je za trenotek počakal, ko je je zapazil, da je okrog prazno, je pripravil svoj tovarishee.

Agrikola najverjetnej spoznal mladega moža za seboj. Ali je bila res Genevieve? Ali je tudi ona spoznala Maurice?

GOZDNI ROMAR

FRANCOSKI SPISAL GABRIEL FERRY.

Za "Glas Naroda" prevedel G. P.

104

(Nadaljevanje.)

Komaj je poteklo par trenutkov in že je stopila na mesto strahu popolna mirnost pri možih, ki so bili vajeni ozirati se le na navzočno nevarnost. Tekom priprtega zajutka, katerega je vsakdo zavžil z veliko naglico, je čutil Fabijan, da je konečno trenutek, ko bo moral zaupati svoje načrte glede bodočnosti onemu. Republiške navade dežele, katero je smatral za svojo domovino, so ohranile še vse spoštovanje do očeta in mladi grof Mediana je uchoten sledil utisom svoje vzgoje.

Bois-Rose! Oče moj! — je rekel Fabijan.

Pri tem nagovoru se je stresel lovec, kajti iz slovesnega tona je spoznal, da stoji pred odločnim trenutkom svojega življenja. Sreča mu je utripalo še veliko burnješje kot pa vspričo nevarnosti, ki jim je ravnokar pectila. Pepe je čutil, da bi bil mogoče odvite ter se je raditega odstranil za par korakov.

Oče moj, — je ponovil Fabijan. — Izgovoriti to ime bo zame vedno najslajša dolžnost. Živeli ste v velikih mestih Evrope ter v naših stepah in raditega ste tudi v stanu sponzati razliko med obema.

Da, — je odvrnil Bois-Rose, — v petdesetih letih svojega življenja sem bil v stanu primerjati si jajstva s čudopolnim utisom step.

Ta velika mesta, v katerih se gnetejo ljudje in kjer stope visoke palače, morajo nuditi lep pogled. Človek mora biti srečen, če sme živeti v njih, kaj ne? Noben dan ne more biti sličen prejšnjemu.

V resnici nekaj lepega je, — je rekel porogljivo star lovec, — te velike ceste, kjer se ljudje vedno zaletavajo vate, te hiše, v katerih sta zrak in svetloba, katera je dal Bog stepi, tako pičo odmerjena, kjer umira ubožeč na svojem trdem ležišču od pomanjkanja, dočim mu zveni v ušes a krohotanje z veselje bogatinov....

Bois-Rose je naenkrat prestal, kajti spoznal je, da je na napaci poti, kajti s takim opisom bi vnaprej zavrnil ponudbo Fabijana, da živi z njim v mestu. Vsled tega se je lovec prekinil ter dostavil brez prehoda: — Jaz za svojo osebo bi bil zelo srečen, če bi mogel tam končati svoje dni.

Pri teh besedah Kanadeec je pričel Pepe hudomušno kašljati.

Fabijan je misil, da ga ni prav razumel.

Torej je izgubilo življenje na stepah vso mičnost za vas?

Hm, — je odvrnil Bois-Rose, — bilo bi zelo lepo življenje, če bi ne bil človek izpostavljen danes nevarnosti, da umre od žeje in jutri, da umre od lakote, ne da bi jemal pri tem vpoštev nevarnosti, da konča svoje življenje pod nožem Indijancev.

Kašljanie Pepeta je postalo naravnost krčevito.

To vendar ni to, ečesar ste tako pogosto govorili, — je rekel Fabijan presenečen.

Ne verujte mi, — je rekel Pepe, ki je stopil bližje. — Moram, lovec bi imel rajše življenje v mestih kot pa življenje v prosti stepi! Prvi s tem! Ali ne uvidite, da igra takaj Bois-Rose žalostno komedijo? Ker ne more živeti brez vas, si domislja, da boste vi, mad, sijajan gospod v Madridu, živeli v družbi tega sivega brada.

Pepe, — je zagrmel Kanadeec z gromkim glasom ter se vrzal, da pri tem pokone.

Jaz bom pa kljub temu govoril, — je rekel Španec, ki se je nato obrnil proti Fabijanu. — Bois-Rose naj bi se zapri v mesto, v takoj kamenjnik kletko kot je hiša! To je nemogoče! Hoče varati vas, ne da bi bil v stanu varati samega sebe! On ve zelo dobro, da bi umrl na tem. Ali ne veste, kaj mora imeti pred seboj, stezo, kateri sledi, ne da bi ga ustavila kaka stvar. Za svoga široka pljuca mora imeti z vonjem divjine napolnjeni zrak step in rjovenje Indijancev mora od časa do časa zveneti skozi ta zrak. — Ne, ne, — je nadaljeval Španec, — star lev bi ne mogel umreti na slami kot zaspan polh.

To je res, to je res, — je zamrmljal Kanadeec, a njegova roka bi mu vsaj zatisnila oči.

Starce je povesil glavo na prsi.

In jaz, — je vzkliknil Pepe, katerega se je lotila velika bolest, — ali nisem tukaj tudi jaz, ki te že deset let ljubim kot svojega brata, jaz, ki sem del s teboj vse boje in napore!

Tedaj pa jima je prišel na pomoč Fabijan.

Cuja, — je rekel, — cuja me oba. Previsoko sem cenil svojo moralno silo. Domnevam sem, da bom mogel zadostiti tako svojemu častihlepu kot svoji osveti. Moja osveta je dovršena, a moje življenje je ugansilo. Noč in pustinja sta mi dala svet in strašni vzgledi so me izučili. Odlični senjor je prišel, da umre tukaj ne-slavnute sunti. Pohlepui bandit je našel svoj grob pri zakladih, po katerih je hrepel. Kaj je ostalo obema?

Starce se je ozri na Fabijana s pogledom, ki je kazal ginjenje ter prijetno presenečenje. Pričel je razumevati, čeprav še vedno.

Nadaljuj, — je rekel s slabim glasom.

Bogastvo, — je zopet pričel Fabijan, — ima le vrednost, če je pridobljeno z znojem, a z kako ceno bi si ga odkupil jaz? Nisem zmanj živel z vami ter razumel modrost vaših naukov. To zlato bi moral zaničevati, kajti reči bi si moral, da sem prelival kri, da ga dobim v roke. Vsled tega se ga ne bom dotaknil. Vi pravite, da je bila moja mladost obdana z razkošja. To sem pozabil. Spomnjam se le še dni svoje delapoline mladosti. Jaz sem tukaj edini svojega rodu ter imam prostost, da delam kar hočem, ter sem že se daj, čeprav še mlad, pozabil na mrtve in žive. Prosim vas torej eno, oče moj, da snem načrte ostati pri vas v teh stepah, deliti z vami vse nevarnosti ter živeti neodvisno življenje, katerega ni more nadomestiti nobena druga stvar. Recita da, Bois-Rose in Pepe.

Gotovo inčem reči to, — je rekel prejšnji mejni stražnik z glasom, ki je hotel biti strašen, da zakrije tem potom svoje gine.

In vi, oče moj, ali ne rečete vi ničesar? — je vprašal Fabijan nežno.

Stari lovec je v resnici ostal nepremičen ter nem. Pod utisom velikega veselja, ki se ga je lotilo, je mogel le razširiti svoji roki ter zamrmati:

Moj sin! Moj Fabijan! Pridi na moje sreco!

Mladi mož je čutil, kako so ga stisnile mogočne roke Kanadeca, zataterga se je pričelo novo življenje. V tem trenutku je zopet našel dete svoje ljubezni, da ga nikdar ne zapusti. Nato pa je dvingil svoji roki proti nebū ter vzkliknil: — O, Gospod, oprosti mi, a jaz nimam moči, da bi mu odsvetoval.

To je sklep, ki ga boste mogoče nekoč obžalovali, — je rekel Pepe. — Premislite se, še je čas za to.

Korenite sem razmišljal o tem. Kaj naj počнем na svetu, katerega ne poznam? — je odvrnil Fabijan. — Nekaj časa sem hrgal pogreb. Ob 4. uri so se že zbrali

penel po bogastvih in časteh, ne za sebe samega, temveč da jih delim z nekim drugim. Še pred par dnevi sem upal, a danes ne upam več in sram bi me moral biti, če bi se moral svojemu novemu gospodarstvu zahvaliti to, kar je "ona" odrekla človeku, ki ji je mogel nuditi takrat le svojo strastno ljubav.

Bois-Rose in Fibijan sta se zatopila v misli ter nista pazila na to, da je odsel Pepe, ki je nekaj časa sedel za obema smrekama, nizvod v dolino ter sledil pri tem nenadnemu nagibu, katerega človek pogosto ne more pojasniti, kojega izid pa ima pogosto velik upliv na življenje človeka.

(Dalje prihodnjie)

Slovenske novice

Pingersko.

Tukajšnji skladisci mojster Vrbeč prav pridno agitira med železničarji za Zvezdo jugoslovenskih železničarjev. A železničarji, razumevajoči svoj peklic, se ne dajejo preslepi.

Tako je hotel ta zvezni agitator pridobiti zase pred nekaj dnevi nekega mladenca, ki je prišel še le k železničarju, a ta mu je moško odgovor:

J. sem socijalni demokrat.

kamor tudi spadam!

Takih in sličnih slučajev se je že temu agitatorju več dogodilo: največ seveda med novine. Tega skladisci mojstra zelo ježi, ker pristopi vsak novine le v srečo organizacije. Vsak železničar je, da v organizaciji, kateri načeluje voditelji železnice, ne bo prisel do svojih pravic.

Borovljec

V Justovi tovarni se je vrnil shod kovinarjev tovaren koroške železarske in jeklarske družbe, ki je bil zelo pomemben. Soc. Mihavec je poročal o novih pogajanjih, katero poročilo so delave z zadovoljstvom sprejeli. Na shodu se je razvila tudi obširna debata o strokovnih in političnih organizacijah. Mihavec je razpravil tudi o sedanji politični stagnaciji, ki nasili k podvojenemu delu v organizaciji in na polju agitacije. Delati in zavzemati se moramo za eno državo, — kateri živimo in ravno nalog delavstva je, da si to tako uredi, da bodo tudi širši, ne posedujoči sloji imeli konsolidacijo. Nikdar ni imel proletarij takat vožno naloge kakor sedaj. Navzoči so govorniku borča.

Govorila sta še Urlich in Stumerki, ki je podal na shodu važno posnimo o pomočni akciji za revne sloje na Koroškem vpeljani od okrajske vlade za Slovenijo.

Veliko ogrevanje je vzbudilo med kovinarji razkritje Stumerja, ki jem je povredil, da so bili preje za železničarje v zasedeno ozemlje odnosno Italijo. Te dni je poselil tudi ljubljanskega župana, ki mu je vrnil obisk. Ataše je začel poslovati 10. nov. Pisarno ima na Dunajski cesti 31.

Protič v Sarajevu.

Dne 7. nov. je dosegel v Sarajevu bivši ministrski predsednik Protič, kateremu so pristaši radikalne stranke priredili velike manifestacije. Drugi dan se je vrnil shod radikalne stranke, kjer je Protič razvil strankin program.

Delegati italijanske vlade v Ljubljani.

Pred par dnevi je prispeval semajni italijanski diplomatski ataše Summonte, ki je prevzel malo, da vidira potne liste za potovanje iz Jugoslavije v zasedeno ozemlje odnosno Italijo. Te dni je poselil tudi ljubljanskega župana, ki mu je vrnil obisk. Ataše je začel poslovati 10. nov. Pisarno ima na

Prvih in zavzemati se moramo za eno državo, — kateri živimo in ravno nalog delavstva je, da si to tako uredi, da bodo tudi širši, ne posedujoči sloji imeli konsolidacijo. Nikdar ni imel proletarij takat vožno naloge kakor sedaj. Navzoči so govorniku borča.

Govorila sta še Urlich in Stumerki, ki je podal na shodu važno posnimo o pomočni akciji za revne sloje na Koroškem vpeljani od okrajske vlade za Slovenijo.

Veliko ogrevanje je vzbudilo med kovinarji razkritje Stumerja, ki jem je povredil, da so bili preje za železničarje v zasedeno ozemlje odnosno Italijo. Te dni je poselil tudi ljubljanskega župana, ki mu je vrnil obisk. Ataše je začel poslovati 10. nov. Pisarno ima na

Uradniške plače.

Z ozirom na poročilo uradniških plač je doseglo od merodajnika strani pojasnilo, da se uradniške plače namreč nikakor ne bodo podvojile, temveč se je batil, da se v posameznih slučajih celo znižajo. Uradnik X. čin, razreda z dvevorko dobi n. pr. dr. na dne na plači mesečno K 239.33, na draginjski dokladi mesečno K 770, torej mesečno 1009 K 33 vin. Po osnutku novega zakona pa bi dobil pri 14 službenih letih letno 3960 dinarjev. Ako računamo varijalno 1 dinar 3 krone, dobi torej 1180 kron letno ali 990 kron mesečno. Prikrajšan bo torej za K 19.33 vsaki mesec. Osnutek si cer pravi, da more ministri svet dovoliti družinske doklade, dokler trajajo izredno razmere, vendar še danes ni gotovo, če in v kakri meri se bodo iste dovolili.

Načrtni sklep je, da se bo to izviriševanje v Jugoslaviji nadaljeval, toda Jugoslavija ne pozna nobenega plemstva, a tudi načrtna agrarna reforma ne bo izdolžena grofov, ki posedujejo 18.183 ha posestva. Dohodek tega posestva uživajo dve osebi in Turnejev, ki so izmogavali delavce ob seneci bajorov, če so se borili za par kron. Dan Grof misli, da se bo to izviriševanje v Jugoslaviji nadaljeval, toda Jugoslavija ne pozna nobenega plemstva, a tudi načrtna agrarna reforma ne bo izdolžena grofov, ki posedujejo 18.183 ha posestva. Dohodek tega posestva uživajo dve osebi in Turnejev, ki so izmogavali delavce ob seneci bajorov, če so se borili za par kron. Dan Grof misli, da se bo to izviriševanje v Jugoslaviji nadaljeval, toda Jugoslavija ne pozna nobenega plemstva, a tudi načrtna agrarna reforma ne bo izdolžena grofov, ki posedujejo 18.183 ha posestva. Dohodek tega posestva uživajo dve osebi in Turnejev, ki so izmogavali delavce ob seneci bajorov, če so se borili za par kron. Dan Grof misli, da se bo to izviriševanje v Jugoslaviji nadaljeval, toda Jugoslavija ne pozna nobenega plemstva, a tudi načrtna agrarna reforma ne bo izdolžena grofov, ki posedujejo 18.183 ha posestva. Dohodek tega posestva uživajo dve osebi in Turnejev, ki so izmogavali delavce ob seneci bajorov, če so se borili za par kron. Dan Grof misli, da se bo to izviriševanje v Jugoslaviji nadaljeval, toda Jugoslavija ne pozna nobenega plemstva, a tudi načrtna agrarna reforma ne bo izdolžena grofov, ki posedujejo 18.183 ha posestva. Dohodek tega posestva uživajo dve osebi in Turnejev, ki so izmogavali delavce ob seneci bajorov, če so se borili za par kron. Dan Grof misli, da se bo to izviriševanje v Jugoslaviji nadaljeval, toda Jugoslavija ne pozna nobenega plemstva, a tudi načrtna agrarna reforma ne bo izdolžena grofov, ki posedujejo 18.183 ha posestva. Dohodek tega posestva uživajo dve osebi in Turnejev, ki so izmogavali delavce ob seneci bajorov, če so se borili za par kron. Dan Grof misli, da se bo to izviriševanje v Jugoslaviji nadaljeval, toda Jugoslavija ne pozna nobenega plemstva, a tudi načrtna agrarna reforma ne bo izdolžena grofov, ki posedujejo 18.183 ha posestva. Dohodek tega posestva uživajo dve osebi in Turnejev, ki so izmogavali delavce ob seneci bajorov, če so se borili za par kron. Dan Grof misli, da se bo to izviriševanje v Jugoslaviji nadaljeval, toda Jugoslavija ne pozna nobenega plemstva, a tudi načrtna agrarna reforma ne bo izdolžena grofov, ki posedujejo 18.183 ha posestva. Dohodek tega posestva uživajo dve osebi in Turnejev, ki so izmogavali delavce ob seneci bajorov, če so se borili za par kron. Dan Grof misli, da se bo to izviriševanje v Jugoslaviji nadaljeval, toda Jugoslavija ne pozna nobenega plemstva, a tudi načrtna agrarna reforma ne bo izdolžena grofov, ki posedujejo 18.183 ha posestva. Dohodek tega posestva uživajo dve osebi in Turnejev, ki so izmogavali delavce ob seneci bajorov, če so se borili za par kron. Dan Grof misli, da se bo to izviriševanje v Jugoslaviji nadaljeval, toda Jugoslavija ne pozna nobenega plemstva, a tudi načrtna agrarna reforma ne bo izdolžena grofov, ki posedujejo 18.183 ha posestva. Dohodek tega posestva uživajo dve osebi in Turnejev, ki so izmogavali delavce ob seneci bajorov, če so se borili za par kron. Dan Grof misli, da se bo to izviriševanje v Jugoslaviji nadaljeval, toda Jugoslavija ne pozna nobenega plemstva, a tudi načrtna agrarna reforma ne bo izdolžena grofov, ki posedujejo 18.183 ha posestva. Dohodek tega posestva uživajo dve osebi in Turnejev, ki so izmogavali delavce ob seneci bajorov, če so se borili za par kron. Dan Grof misli, da se bo to izviriševanje v Jugoslaviji nadaljeval, toda Jugoslavija ne pozna nobenega plemstva, a tudi načrtna agrarna reforma ne bo izdolžena grofov, ki posedujejo 18.183 ha posestva. Dohodek tega posestva uživajo dve osebi in Turnejev, ki so izmogavali delavce ob seneci bajorov, če so se borili za par kron. Dan Gro